३६०

啊

লায়

|| |

लाग

राइस्ते ब्रह्मीद्न इत्याह ॥१॥ ब्रह्मीद्नप्राशनानत्तरम् राइस्ते ब्रह्मी-दन इति प्रैषमधर्युर्वज्ञमानं प्रत्याह ।

वरं ददाति ॥ १०॥ तत व्वमुक्तो यज्ञमानः ऋविग्भ्यो वरं ददाति व-रशब्देन येभ्यो दीयते तद्भिलिषतं स्वाधीनं वस्तु यथासम्पन्नं हिर्णयादिकमु-चाते : तदत्र चतुर्भ्याऽपि ददाति ।

संवत्सरं वा पुरस्तात्कुर्यात्ततः सर्वानाद्धीत ॥११॥ रम् । म्राधानस्य पुरस्तात्संवत्सरं मानादिवरदानात्तमोदनं प्रत्यहं कुर्यात् ततः वृवंविधसंवत्सर्सिमद्राधानेन संस्कृताद्ग्रेः सकाशात् सर्वानग्रीनगाईपत्याक्वनी-यद्त्तिणाग्निसभ्यानाद्धीत । ऋस्मिश्च पत्ने संवत्सर्स्य प्रथमद्नि ऋग्यगार्कर्णा-गुपास्तमयं जपातं कर्तव्यम् · ततः पूर्णे संवत्सरे उत्तमे व्हिन चवारः पदार्था भवित दिवा ग्रशनियमोऽ जबन्धनं जागर्णं वाग्बन्धश्चेति एतेषामाधाना-त्पूर्वाक्रोरात्र एव श्रवणात् । श्रस्मिन्पचे श्रग्निक्रोत्रकाले गार्क्पत्यशमने सति प्राविश्वत्तमाङ् :

गार्हपत्ये जनुगते यामाग्रिमाङ्कत्य चातुष्प्राश्यं पक्का विक्रेत् ॥१२॥१) मकाले गार्रुपत्ये अनुगते उपशाले ग्रामाग्निं लौकिकाग्निमाक्त्य तस्मिश्चातुष्प्रा-श्यमोदनं पक्का चातुष्प्राश्यमिति शब्दमामर्थ्यात्तेन चतुरो ब्राह्मणान्भोत्रयि-वा तस्माद्गेः ग्रग्निकोत्रकोमार्थे विक्रेत्।

रात्रिं जागरणधारणे ॥ १३ ॥ सपत्नीकेन यज्ञमानेन तस्यां रात्री जागर-णमग्निधार्णं च कर्तव्ये । तत्र धार्णे कर्णिनयममाक्

शकलैः काष्ठखाँउवी सामर्खद्रोमयपिएँउवी स्या-पितस्याग्रेधारणं कर्तव्यम् ।

व्युष्टायामुपशमय्य दिन्तणा वा सहहरेदन्वाहार्यपचनश्चेत् ॥१५॥ व्यु-ष्टायां रात्रौ तं गार्रुपत्यागारे स्थापितमग्रिमुपशमध्य स्रनुगमिववा वद्यमाणं क्-र्यात् अथवा तमग्रिं दिन्नणा संस्रेत् तत उत्पाच दिन्नणस्यां दिश्यद्वरे स्थापयेत्

१) चातुष्प्राश्यपचनोपदेशादिदमादिष्टम् । गुणविधिवाच नात्र मानादि भवति Mahåd.